

se lahko proč vzame, se izverta več okroglih luknjic, v ktere se lesene poldrugi pale dolge cevi terdó vtaknejo, takó de se šurki odzvunaj pokrôva nikjer ne spodtikvajo, ampak na ravnost v luknjice iti zamorejo. Te cevi morajo takó velike luknje imeti, de mora nar veči šurk lahko skozi zlesti. Potem se v skrinjico take reči položijo, ktere šurki radi jedó, postavimo: kruha, lupin od kumar, repe, jabelčnih kerhljev i. t. d. Skrinjica se z pokrôvam zaprè in čez noč v take kraje postavi, kjer imajo šurki svoje seliša. Zjutrej se najde polna skrinjica ali škatla vjetih šurkov, kteri se nar ložej pokončajo, če se pokrov odkrije in vjeti gostaci urno brez martranja z vrelim kropam polijejo.

Če šurki nič družiga živeža v kuhnji i. t. d. ne najdejo, se stari z mladimi vred v imenovane skrinjice radi podajo, kjer jih gotova smert čaka. Če se jim več takih skrinjic pogostoma nastavlja, se bodo z to lahko naredbo sčasama vsi do čistiga polovili.

Ta pomoček je nemška pratika c. k. Dunajske kmetijske družbe letas oznanila.

Dopis iz Ternoviga Potoka poleg Dunaja.

Kér od vsih strani odgovore na vprašanje dajajo, kakó bi se dali mravljinci od dreves odgnati, moram tudi jez, ki se že zdavnej z sadnimi drevesi pečam, eno besedico vmes govoriti. — Nar prvič ne zamérite mi gosp. V. V. če vam brez ovinkov rečem, de ste se v 26. listu nemalo bahali, ko ste rekli, de je cekin vaš. S kom ste ga neki le zaslužili? Kakšen pomoček ste nam li razodéli? Vémo de se mravljinci od mešičjih popustikov redé, tode, ta gola vednost nam nič ne pomaga, jih pregnati. Kaj pomaga bolniku, če so zdravniki njegovo bolezen spoznali, če mu pa nevedó pomagati? Ako hočete, de bo cekin vaš, povejte, kakó se bolehe drevesca ozdravijo, na ktere mravljinci lazijo! To je po mojih skušnjah nar potrebniji reč: brez taciga pomočka ne bomo nikakor mravlja iz vertov pregnali, bolehe drevesca se bodo posušile in na zadnje bomo mravljinčne jajca zobáli, namesti de bi sadje jedli.

Tudi jez pripomočka ne vém, ki bi vse želje spolnil — en dober svèt pa, ki veliko pomaga, vunder zamorem dati. Med vsimi pomočki, nedolžne mravljince odganjati, ali boljši reči, škodljive uši na drevescih in cvetlicah zatirati, sim nar bolj žajfenco (za pol groša žajfe v kakih 3 bokalih mehke vode raztopljene) poterdil; žajfenca pa se mora le z mehko vodo, postavim z deževnico narediti; z njo se drevesca tam, kjer so uši ali mravljinci, poškopijo ali pa mladike eno za drugo v to vodo vtakvajo: uši in tudi mravljinci, ktere je žajfenca zadela, bodo poginile. To delo se mora pa zvečer, ali saj popoldne, kader sonce na drevesca več ne sije, opraviti. Od žajfence vmazano in obeljeno perje se čez en čas z čisto vodo poškopri in opère.

Pri ti priloznosti, in kér bodo kmalo po ajdi čbele brenčale, moram tistim, ki bi vtegnili od kake čbele pičeni biti, sredstvo oznaniti, ktero ne samó bolečine potolaži, ampak tudi otekljino zatira in kar čudo hitro pomaga: to po več skušnjah poterjeno zdravilo je vinski izlečik rože sv. Antona *) (Arnica Tinctur) na to vižo napravljena, kakor jo homeopati rabijo. Pičeno mesto se kakih

petkrat z imenovano tinkturo pomoči, in bolečine bodo zginile, ko bi pihnil, in otekljine bo malo ali pa clo nič. *) Čbelarjem je svetvati, to zdravilo, kér tudi drago ni, pri rokah imeti. P. S.

Dopis iz Gorice.

Ljube Novice! „Kér vém, de vam je ljubo, tudi od svojih domorodcov na Goriškem kaj slišati, vam to pismice pošljem. Vzemite z malim za dobro.“

„Dobra létna kaže letas tudi per nas, in če bo taka, ga bomo pili boljšiga, kot štiri in tridesetiga léta. Takó perpéka tukej pri nas, de je grôza. Le pomislite! v senci smo iméli 9. dan tega mesca 28 stopinj vročine, na sonci pa clo 50 stopinj. Če bi jih še kakih 30 bilo, smo pa kuhani in pečeni. Ali ne bo dobro vino, če med mašami takó ostane? Kaj, če nas nemalo žgè, pa se v hiše zapremo, sej ni letas muh. Brali smo vprašanje v Novicah, kje de so letas muhe ostale; tudi mi v Gorici se poprašujemo ravno takó. Prav veselilo bi nas, ako bi nam kdo bistro in razumno na to vprašanje odgovoril.“

„Kdor ne bóga, ga skušnja izučí. Marsikteri bedák se polakomni dobriga plačila, in ne pomisli, de se zraven tega v veliko nevarnost podá, več zgubiti, kakor pridobiti. Žalostna prigodba je to resnico ni davnej zopet peterdila. Neki voznik je v Terstu, akoravno je grôzna vročina bila, vunder nezmerno blagá naložil, in ga je z osmerimi konji semkaj v Gorico perpeljati hotel. Pa kaj se mu zgodi? Dva konja mu kmalo od hude vročine pogineta, z drugimi šesterimi pa so dosti opraviti imeli, de so mu jih otéli. Vprašam vas, ali si je ta voznik toliko voznine prislužil, kolikor je zdaj per konjih zgubil? Vozniki! če se vam že živina ne smili, bodite saj pametni, glejte na svoj dobiček, in varvajte svojih konj, kteri vam živeš služijo in pomislite, de je lažej hi! bista hor! tibo! vpíti, kakor pa peljati!

A. S....r.

Prilike ali primere.

(Sledilo.)

Sedaj vidi govornik ponižnost pred sabo, ktera je poprej za prevzetnostjo in baharijo v njih senci stala. Bila je borno oblečena in brez kinča; nje suknjica je bila sive barve, okoli vrata je imela višnjevo ruto, in černo pokrivalo na glavi. — Komu pak bom tebe primeril, ti borna in vunder takó ljubeznjiva divica? ji reče govornik. — Ponižnost sramožljivo v tla pogleda in — molčí. Primeril te bom, začne govornik s hitro in veselo besedo, primeril te bom dišeči vijolici, ktera se pod germovje skriva, in ktero vunder sprehajóci pod germovje iskat gredo, vse druge cvetlice pustijo. — Primeril te bom rodovitnemu drevesu, polnima nar lepšiga sadja, ktero svoje veje tolikanj globokejši k tlam naklanja, kolikanj bolj so z sadam obtežene. — Primeril te bom ljubeznjivimu slavčiku, kteri je scer v sivo oblečen, pa vunder kralj vsih terdokljunov in kalínov in pevcov po gojzdu. — Primeril te bom —

„Preč s to capo!“ sedaj zagromí na enkrat z debelim in hrebovim glasam sovrašstvo, ktero je še od poprejnih pošast na mesti ostalo, in se sedaj ponižnosti in govorniku vprek vstopilo. Preč s to capo! ti rečem, — za to smét take prilike! — Komu mene primeriš? te prašam. — Preden po-

*) Roža sv. Antona ali kukovnišnik, ali hribovski primožki ali bardnja ali svetlica (Berg-Wolverlei, arnica montana).

*) Resnico tega tudi jez iz lastne skušnje poterdim.

Vrednik.